

באה לכל המישחקים וכל שבת הלב שלי רועד. נפצעים במישחק הזה המון. בעיקר בכתפיים. לכל שחקן מסתיר בכות הכתפיים ויוצאות ממקומן כמה פעמים בכל עונה. קשה לי לראות את הילד שלי בתוך מצב כליכר אליס. הייתי רוצה שהוא יפסיק לשחק."

גביעי-בירה ושירי-זימה

ל' ג' סליבן הכריטי לא היתה אלא יהודיה ודאגנית. מה שעזר לו להפוך לשחקן הראגבי הטוב ביותר בכל הזמנים. במשך 20 השנים שבין שתי מלחמות-העולם הוא כבש 100 שערים וזיכה את קבוצתו בעוד 100 נקודות פנדל והשלמה. לכבוד כל זה מתפעלת ממנו האני ציקלופריה בריטניקה. בסיגנונה המאופק: "סליבן היה מגן כליכר טוב, עד שנרמה היה שהוא רץ רק בעת התקפה. המינהג שסיגל לעצמו לקלוט את כדורי הצד של-רעצמו, שיגע את יריביו."

עוד מרכוס (22), בנה של אביכה, יודע שהוא אינו ג' סליבן, אבל גם כך הוא אוהב את המישחק: "תשע שנים אני משחק ראגבי. מוצא חן בעיניי שזה מישחק תוקפני אבל לא כאסחי". קולין לוצופי: "זה מישחק עם הרבה כוח ומגע פיסי, אבל גם עם הרבה ג'נטלמניות. שחקן טוב משקיע את כל הנשמה שלו במישחק, מפעיל כוח,

(המשך מעמוד 27)

הליגה מתנהלת במתכונת הליגה הלאומית בכדורגל. כל קבוצה משחקת נגד הקבוצות הנותרות בשני סיבוכי מישחק הגמר. האלופה, ירושלים או יורעאל, תיקבע על-פי מיספר הפסדים וניצחונות.

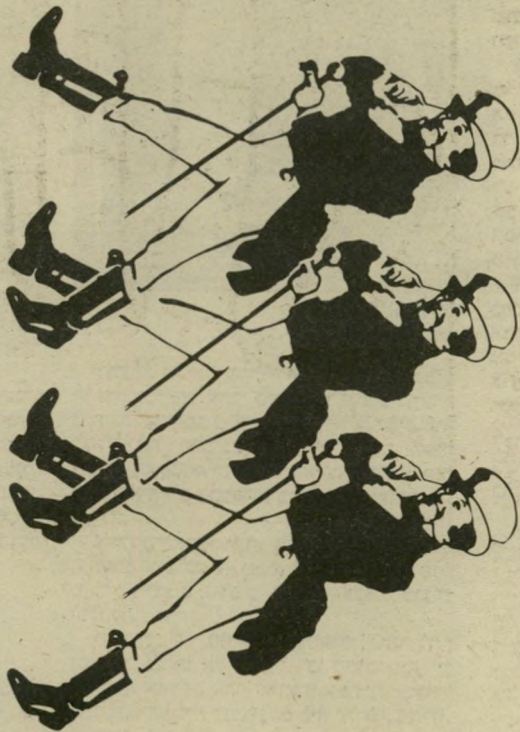
כדריק בשעה 2 בצהריים עלו השחקנים למיגרש. הירושלמים בודדים. במיניבוס הקטן, שבו הגיעו ליורעאל, לא נותר מקום לאוהדים. האם אוטובוס גדל-מידות היה פולט עשרות אוהדים נלהבים? התשובה, כפי הנראה, היא שלילית. עכשיו הירושלמים נהנו מהספק וסבלו מהברירות.

קבוצת יורעאל, לעומת זאת, זכתה בעידודם הקולני של אוהדיה המעטים. היה מי שהביא חצוצרה של פורים. כמה בנות משק שרו שיר עידוד מקורי: "אללה, יורעאל, יאללה". בינות לקריאת-העידוד נשמעו דיבריי-כפירה. גם האוהד השרוף ביותר שאל את עצמו, ואת שכניו, האם כאמת תצליח יורעאל לנצח את ענקי ירושלים. אבל כלפי חוץ שמרו הכל על חזות עליונה.

מון הרגליים אל הכתפיים

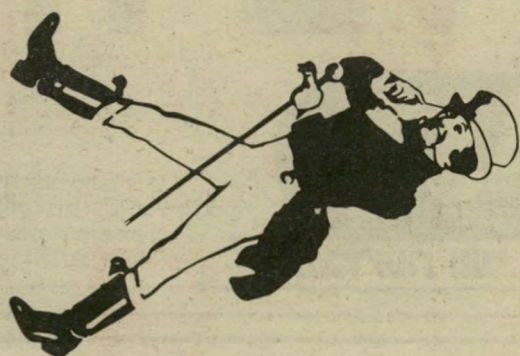
ב' כל קבוצה, 15 שחקנים. המישחק נמשך 80 דקות ומחולק לשניים: מחצית ראשונה ומחצית שנייה. עקרונותיו רומים לכללי

ורשכטקי פרייליד דורר

Johnnie Walker

יבואן בלנעדי: החברה הסקוטית לטעוח בנ"מ. מודי השיווק: טוף רדד דיינונף, 03-460411 03-462414/5. טל: ארבי תל-אביב 03-460411

ג'וני ווקר הוויסקי הסקוטי
הוולך ודוזן מאז 1820

שחקני הראגבי בסעולה ביורעאל

כמה וכמה בחורים מצויינים עושים כהנה וכהנה מעשים טובים

נתקל בשחקנים יריבים, אבל שומר על כללי המישחק. ואם קבוצתו מפסידה, הוא מקבל את זה בכבוד." בינתיים התקרב המישחק לסיומו. "זה מישחק-צמרת מה שאתה רואה כאן עכשיו," אמר קיבוצניק משולהב ל"ח" ברו. "אם זו הצמרת, אז העץ נמוך מאוד." השיב החבר והסתלק למנוחת-צהריים שלו.

התוצאה עדיין היתה 0:0, וכך גם נשארה עד לסופו של המישחק. במילים אחרות: קבוצת הפועל יורעאל זכתה באליפות הליגה.

באיפוק אנגלו-סאכסי פנו שתי הקבוצות למועדון-העץ הסמוך למיג-רש. המנצחת לא היתה נלהבת. "אצלנו הכל בלב," אמר מילטון קפלן, המאמן. המפסידה לא היתה מאוכזבת. "בכל זאת לא הפסדנו את המישחק. גם הפעם יורעאל לא הצליחה לגבור עלינו," אמר קולין לוצופי, הקפטן.

במועדון מחו את הייעה והתעניינו בשלום הפצועים. מילטון קפלן העניק לעצמו נגיע של בירה. השחקנים הצטרפו לליגמה. ואחרי כמה כוסות של בירה וכמה הצעות לעבר המתנדבות הסקנריוניות, הופשר האיפוק.

ירושלמים ויורעאלים התקבצו בי מעגל במרכז המועדון ושרו שירים ידועים לבוש פורנוגרפי — מסורת עתיקת-יומין במועדוני הראגבי האמרי תיים. כשירים האלה, המושרים בהתלהבות עצומה ובתנועות-ידיים זימי תיות, מאונן מקדונלד הוקן בלי הפסק וג'ון מייזי אינספור חזרות ועוד כמה וכמה בחורים מצויינים עושים כהנה וכנהה מעשים טובים.

הכדורגל. כל קבוצה צריכה להחריד את הכדור הפחוס לשער יריבתה. אפשר לעשות זאת בכמה דרכים: להנחית את הכדור לשער או מעבר לקו חמשת המטרים. כך זוכים בארבע נקודות.

אחרי כל הנחתה כזו זוכה הקבוצה המחזירה ל"השלמה": היא רשאית לבי עוט לשער היריבה מאותו מקום שבו נורק הכדור הקודם. אם היא מצליחה, היא זוכה בשתי נקודות נוספות.

כל מכת-עונשין מוצלחת לשער מוכה את הקבוצה המחזירה בשלוש נקודות. מותר להיתקל בשחקן יריב, להתחכך בו מהרגליים ועד לכתפיים. אסור להכות.

המחצית הראשונה זרמה באיטיות. מילטון קפלן, המאמן של יורעאל, צעק לזימרה כאבה הבטן מרוב התי רגשות. אולם גם בתוך הלהט והכאב היא לא שכחה לבקש מבנותיה שיביאו שריקת המחצית התוצאה היתה 0:0.

המחצית השניה נפתחה בסערה, בנחישות החלטה. הכדור התעופף לעבר הקהל, סחט קריאות-יחד ונחת בפרדס הסמוך. כזה אחר זה נפצעו שחקנים. בוב סיגל, החובש, זינק למיגרש, עיסה, הרגיע.

"ראגבי הוא מישחק חוליגאני מישחקניו הם ג'נטלמנים. כדורגל הוא מישחק ג'נטלמני ששחקניו הם חוליגאנים." הוא אומר בהפסקה שבין פצוע לפצוע.

אביכה מרכוס, אמו של עורר, שחקן יורעאלי, הביטה בכנה בדאגה. "אני